

IRÁNYÍTSD SORSODAT!

1. A név nem akármilyen legendát rejteget. Az egyik Zwack II. József császár udvari orvosaként tevékenykedett. Egy ízben, amikor a császár megbetegedett, az orvos a család gyomorkeserűjéből kínálta. Mire őfelsége megjegyezte, hogy ez unicum, azaz különlegesség.
2. A Zwack család már az 1800-as évek elején foglalkozott szeszfőzéssel Morvaországban, 1840-ben pedig Pesten létrehozta szesz- és ecetgyárát. A család egyike lett azon gyárosoknak, akik a hazai kapitalizmus kialakításában szerepet játszottak. A család mai feje, Zwack Péter volt az első nagytőkés befektető Magyarországon a 80-as évek végén, a rendszerváltás előtti években.
3. Most Zwack Péter központi gyártelep igazgatói szobájában ülünk, amely valamikor az édesapjéé volt.
4. – *Őn a gyár államosítása idején édesapja kívánságára előbb Olaszországba utazott, majd Amerikában ért el komoly sikereket a szesziparban és a kereskedelemben. Mikor és hogyan döntött a hazatelepülésről?*
– Firenzében éltem a 80-as évek második felében, amikor egyszer csak csöngött a telefonom, egy kanadai nagyvállalkozó barátom hívott. Elmondta, hogy egy magyar bankár, Demján Sándor érdeklődik a családom felől. Demján meghívott Budapestre, mondván, gondolkodjak azon, hogy ismét itthon gyártanánk eredeti recept szerint Unicumot. Feleséggel, Anne-nel két hét múlva Budapestre repültünk. Demjánnal félóra alatt „egmásba szeretünk”. Mindez 1987-ben történt, s 1989-ben visszavásároltam a család egykor elkobzott gyárát, és létrehoztam a Zwack Unicum Budapest Kft-t.
5. – *Mit szolt a váltáshoz angol újságíró, könyvszerző felesége, aki addig Olaszországban élt?*
– Idejött, mint ahogy két gyermekünk is. Ők már itthon jártak középiskolába. Ám a toscanai házat természetesen megtartottuk. Az év felét lényegében a család ott tölti.
6. – *Milyen volt a váltás?*
– Életem legizgalmasabb korszaka volt ez. Sikerült behoznom az országba az első 20 millió dolláros befektetést. Itthon akkor még nem volt nagytőke. Biztattam az újabb hazai vállalkozókat, és ha kellett, tanácsaimmal és külföldi kapcsolataimmal is segítettem őket, akkor is, amikor nagykövetként dolgoztam Washingtonban.
7. – *Itthon közben meg kellett küzdenie a márkanév, az Unicum becsületéért.*
– Az államosított gyárban is készítettek gyomorkeserűt, sőt még a nevet is használták. De a receptet csak apám, nagybátyám és annak felesége ismerte. Apám kalandos úton jutott ki Amerikába, kivitte a receptet, és azt részleteiben, négy különböző bankban helyezte el. Valóban a becsületét kellett visszaállítani.
8. – *Két házasságából hét gyermeke van. Folytatja-e közülük valaki a családi vállalkozást?*
– A második házasságomban született Sándor fiam itt dolgozik a gyárban. Ez nekem azért fontos és örömteli, mert én is így dolgoztam apám mellett. A többi gyermekem más területen dolgozik. Különbözik meggyőződésem, hogy egyedül kell irányítanunk sorsunkat, és ne a sors irányítson bennünket.

Lendvai Vera, a Képes Újság 2003. januári száma nyomán